

ת"ד 10238/06/17 - מדינת ישראל נגד אלי אליהו תלמיד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 10238-06-17 מדינת ישראל נ' תלמיד

בפני
כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אלי אליהו תלמיד

הנאשמים

גזר דין

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

בפניי הסדר טיעון "מסגרת" בו התביעה הגבילה טיעונה העונשי ל-3 חודשי פסילה ואילו הסנגור רשאי במסגרת ההסדר, לשכנע שלא לפסול כלל.

מלוא תיק החקירה הונח בפניי.

לאחר שבחנתי מכלול העדויות בתיק המשטרתי וכשטיעוני הצדדים למול עיניי, הגעתי למסקנה כי הסדר הטיעון מהווה מתחם ענישה ראוי.

מצאתי לכבד ההסדר כפי הרף התחתון.

על פניו מדובר בגרסה למול גרסה, ואין כל עדות ניטרלית שיש בה כדי לגרום להעדפת אחת הגרסאות.

הנאשם טוען כי התאונה התרחשה בנתיב הימני עת פנה לימין ואילו המעורבת אשר נהגה בנתיב השמאלי סתה לעברו ואילו המעורבת טוענת כי הנאשם פנה לימין וחדר לנתיב נהיגתה - דהיינו לנתיב השמאלי.

אף אם אניח לטובת המעורבת נכונות גרסתה - יש להדרש לשאלת רשלנות תורמת באשר בהודאתה הראשונית

למשטרה טוענת כי הנאשם נכנס בה בטמבון של הרכב מצד ימין ואילו בהודאתה בחקירה מספרת על נזק בדופן ימין קדמי ובדלת קדמית ימנית, אין בפיה הסבר תקף, מדוע איחרה להבחין בנאשם ומדוע נהגה ללא ביטוח חובה.

מאידך, הרשעתו של הנאשם בדין יסודה באשר חובת מתן זכות קדימה מתפרשת על נתיבי הכביש.

הודאתו באשמה, חסכה הטרחת המעורבת וחסכה זמנם של הצדדים.

נתתי דעתי לוותק נהיגתו, הרשעותיו הקודמות ונסיבותיו האישיות.

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1500 ₪ או 30 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ט, 22 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.